

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym z dnia 7 marca 2018 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w sprawie powództwa Kancelarii (...) Spółki Akcyjną z siedzibą w K. przeciwko K. S., w pkt. 1. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2 217,60 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 9 grudnia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., za opóźnienie od dnia 3 października 2016 r. do dnia zapłaty, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 925 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w pkt. 2 oddalił powództwo w pozostałej części, w pkt. 3 nadał wyrokowi w pkt. 1. rygor natychmiastowej wykonalności.

Uzasadniając opisane rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 1 grudnia 2014 r. doszło do zawarcia umowy pożyczki pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W., a pozwaną. Przychylając się do wniosku pozwanej pożyczkodawca udzielił jej pożyczki w kwocie 1 800 zł, doliczył prowizję w wysokości 417,60 zł. Pożyczka miała być spłacona w terminie 7 dni. Powód nabył wierzycelność na podstawie umowy cesji z 16 maja 2016 r.

W ustalonych okolicznościach faktycznych wątpliwości Sądu Rejonowego nie budziło istnienie zobowiązania przysługującego powodowi jak też jego wysokość. Obowiązek zapłaty kosztów windykacyjnych, upomnień telefonicznych i pisemnych w kwocie 215 zł ocenił jako klauzule abuzywne, wskazał też na nieważność zastrzeżenia jako kary umownej na wypadek niewykonania zobowiązania o charakterze pieniężnym. W tym stanie rzeczy na podstawie art. 339 k.p.c. wydał wyrok zaoczny co do kwoty 2 217,60 zł, należnej tytułem kapitału i prowizji.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła strona powodowa, zarzucając naruszenie:

- 1) art. 385¹ k.c. poprzez jego zastosowanie w niniejszej sprawie polegające na błędnym przyjęciu, że zakwestionowane przez powoda postanowienia kształtują prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami oraz rażąco naruszają jego interesy;
- 2) art. 13 ust 1 pkt 12 ustawy o kredycie konsumenckim poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że opłaty w nim wskazane nie obejmują opłat za upomnienia i wezwania do zapłaty;
- 3) art. 339 § 2 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i zaniechanie analizy przedstawionych przez powoda twierdzeń i dopiero po ich negatywnej ocenie przeprowadzenie postępowania dowodowego w sytuacji, gdy przepis ten nakłada obligatoryjny obowiązek dokonania oceny twierdzeń powoda, a także poprzez niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że w sprawie zachodzą uzasadnione wątpliwości, które nie miały miejsca;
- 4) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie wyrażające się brakiem wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego i odmówieniem mocy dowodowej przedłożonym w sprawie dokumentom, w sytuacji gdy przedmiotowe dokumenty winne być traktowane jako dowody należycie wykazujące istnienie przysługującej powodowi należności;
- 5) art. 232 zd 2 k.p.c. w zw. z art. 299 k.p.c. poprzez ich niezastosowanie i nieprzeprowadzenie przez Sąd I instancji dowodu z przesłuchania stron – strony pozwanej, w sytuacji gdy zdaniem Sądu (czemu powód konsekwentnie zaprzeczał) brak było w sprawie środków dowodowych;
- 6) art. 208 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i w przypadku powzięcia wątpliwości przez Sąd, zaniechanie wezwania strony powodowej do przedstawienia dowodów oraz zajęcia stanowiska, celem wyjaśnienia tychże wątpliwości.

W następstwie opisanych zarzutów apelujący zażądał zmiany zaskarżonego wyroku i zasądzenia od pozwanej kwoty 2 432,60 zł wraz z odsetkami liczonymi od dnia wytoczenia powództwa oraz kosztami postępowania za obie instancje. Z kolei wniosek ewentualny sprowadzał się do uchylecia orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym i z tego względu zgodnie z przepisem art. 505¹³ § 2 k.p.c., jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku tego sądu powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Ponadto Sąd Okręgowy miał także na uwadze, iż w postępowaniu uproszczonym zgodnie z art. 505⁹ § 1¹ k.p.c. apelację można oprzeć tylko na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie, bądź naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy.

Ustalenia faktyczne zostały dokonane przez Sąd Rejonowy w oparciu o prawidłowo oceniony materiał dowodowy, co zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. czyni bezzasadnym. Podkreślenia wymaga, że skarżący w ramach podniesionego zarzutu wskazał, że Sąd Rejonowy odmówił mocy dowodowej przedłożonym w sprawie dokumentom, co nie przystaje do badanej sprawy, ponieważ taka sytuacja procesowa nie ma miejsca. Zatem podaną przez apelującego tezę należy uznać za pomyłkę.

Zarzuty obejmujące naruszenie art. 232 zd. 2 k.p.c. w zw. z art. 299 k.p.c. oraz art. 208 § 1 k.p.c. (zaniechanie wezwania strony powodowej do przedstawienia wniosków dowodowych) należy odczytywać jako próbę przerwania na Sąd orzekający obowiązków procesowych ciążyących na samej stronie. Strona powodowa nie można oczekiwać, że to Sąd powoła z urzędu dowody, które mogłyby doprowadzić do korzystnego rozstrzygnięcia sprawy. Podkreślić należy, że postępowanie cywilne rządzi się zasadą kontrydiktoryjności, w którym obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach zgodnie z art. 3 k.p.c., a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Odnosząc się do zarzutu apelacji dotyczącego naruszenia art. 339 § 2 k.p.c., wskazać należy, że okoliczność, iż w sprawie wydano wyrok zaoczny nie oznacza, że powództwo w takim wypadku jest zawsze uwzględniane w całości. Niezajęcie stanowiska przez pozwanego odnośnie żądania pozwu nie zwalnia powoda z obowiązku wykazania zobowiązania pozwanego. W art. 339 § 2 k.p.c. określono podstawę faktyczną wyroku zaocznego. Zgodnie z tym przepisem sąd – jeżeli nie ma uzasadnionych wątpliwości

– zobligowany jest do uznania podanej przez powoda podstawy faktycznej (tj. twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych) za zgodną z prawdą bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy w świetle przepisów obowiązującego prawa materialnego, twierdzenia powoda uzasadniają uwzględnienie żądań pozwu, w zakresie tym nie obowiązuje bowiem domniemanie z art. 339 § 2 k.p.c., negatywny zaś wynik takich rozważań powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 1972 r. III CRN 30/72, publ. LEX nr 7094).

Dyspozycja wskazanego przepisu wskazuje wyraźnie, że sąd orzekający może przyjąć za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą jedynie wtedy, gdy nie budzą one uzasadnionych wątpliwości i nie zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Analiza akt niniejszej sprawy nie pozwala zaś odmówić słuszności stanowisku Sądu Rejonowego, że w niniejszej sprawie wątpliwości istniały.

Sporna umowa pożyczki została zawarta w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 993). Nie kwestionując zatem uprawnień wierzyciela jako pożyczkodawcy do pobierania od klienta opłat i wynagrodzenia za czynności administracyjno – obsługowe, Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że opłaty takie winny być ustalone na rozsądnym poziomie i nie mogą godzić w interesy konsumenta, czego nie można powiedzieć o opłatach windykacyjnych, wskazanych w tabeli opłat i prowizji. Ponadto, ponad wszelką wątpliwość,

należy odnotować, że zaskarżona kwota 215 zł z tytułu poniesionych opłat windykacyjnych nie została w żaden sposób udowodniona, twierdzenia powoda są gołosłowne, zaś wywód apelacji w tym przedmiocie dotyczy kwoty 190 zł, obejmującej inne ustalenia faktyczne.

W tym stanie rzeczy niezasadna apelacja podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.